

været glad for den fordragelige tone, hvori debatten har fundet sted. Jeg ser frem til, at vi kan fortsætte vores samarbejde og samle os ikke om det, som hr. Peter Duetoft med god ret advarede imod, nemlig juristeriet og ordkløveriet, men om det, der er så centralt i vores generation af politikere, der beskæftiger sig med EU og har ansvar derfor: Fredens projekt, og et bedre samarbejde på de områder, vi jo i grunden, når alt kommer til, er enige om.

Kent Kirk (KF):

Det er jo ikke nogen nyhed, når jeg siger, at Det Konservative Folkeparti ikke er regeringens parlamentariske grundlag. Det er jo en kendsgerning. Det er andre partier, der har den ære, bl.a. Enhedslisten. Men den europæiske sag har en så stor vigtighed for Det Konservative Folkeparti, at vi ønsker, at den danske regering skal have mulighed for at føre Danmarks stemme ved regeringskonferencen på en konstruktiv og positiv måde.

Derfor vil jeg gerne meddele her fra Folketingets talerstol, at vi vil være behjælpelige på alle de områder, hvor Danmark kan komme i stand til at føre en konstruktiv og positiv politik på regeringskonferencen. Og derfor er det også naturligt for Det Konservative Folkeparti at stemme for den dagsorden, som regeringspartierne har foreslået.

Steen Gade (SF):

Jeg vil sige til statsministeren, at det vel ikke er ordkløveri, det handler om. Det handler vel om noget reelt. Det, vi synes vi har fundet ud af under de her forhandlinger, er, at regeringen ikke har villet love, at de danske forbehold fra Edinburgh-Afgørelsens fortsat skal gælde efter regeringskonferencen og den efterfølgende folkeafstemning. Det var et citat af det, jeg sagde i starten. Jeg ved ikke, om statsministerens udtalelse, der kom nu bagefter, kan tolkes som en imødekommelse, men det må vi jo kigge på. Det når vi vel ikke til en afslutning på i dag.

Så jeg vil komme med en kommentar til regeringspartiernes dagsordensforslag, for jeg forventer nemlig ikke, at vores eget kommer til afstemning, selv om jeg jo ellers synes, at et stort flertal i Folketinget burde samles om den.

Dagsordenen starter med at konstatere, at regeringen deltager i regeringskonferencen. Jeg må sige, at i SF's folketingsgruppe har vi haft nogle overvejelser om, at Folketinget jo også kan konstatere, at udenrigsministeren ofte tager et

fly til Bruxelles og lige så ofte kommer tilbage, og at han så vil orientere udvalget og Folketinget om det, han talte om. Man kan jo sige, at det er en ret neutral formulering, der er valgt ved at sige konstatere, og derfor synes vi ikke, at det var muligt direkte at stemme imod.

Vi har valgt at melde, at vi undlader at stemme til den af regeringspartierne foreslåede dagsorden, såfremt den kommer til afstemning først.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne minde ministrene om det spørgsmål, jeg stillede, nemlig om regeringen vil tilrettelægge sin deltagelse på regeringskonferencen på lukkede møder med Venstre, De Konservative og SF, altså deltagerne i det tidligere nationale kompromis.

I den dagsorden, som regeringen har foreslået, står der jo noget andet. Der står, at man vil tilrettelægge sin deltagelse således, at Folketinget og befolkningen holdes løbende orienteret.

Så jeg vil godt spørge: Hvordan tør statsministeren garantere eller kan garantere, at undtagelserne ikke kommer til forhandling på regeringskonferencen? Det er jo således, at regeringen i sit forhandlingsudspil f.eks. har fremlagt en række forslag til nye afstemningsregler på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område. Hvis de bliver gennemført, så betyder det, at vi mister vetoretten. Der er også et forslag om et udenrigspolitisk sekretariat i EU og om fælles finansiering af de udgifter, der kommer på grund af aktioner på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område inden for EU. Men der står altså i Edinburgh-Afgørelsen, at i overensstemmelse med denne deltager Danmark ikke inden for Unionen i udarbejdelsen og gennemførelsen af afgørelser og aktioner, der har indvirkning på forsvarsområdet.

Efter min bedømmelse kan det, regeringen selv har spillet ud med, ikke holdes inden for rammerne af Edinburgh-Afgørelsen. Man er allerede her inde på noget, som overskrider den ene af de fire undtagelser. Og så forekommer det mig besynderligt, at statsministeren hævder, at han kan garantere, at de fire undtagelser ikke kommer til forhandling på regeringskonferencen, når det allerede af den danske regerings eget udspil fremgår, at en af undtagelserne kommer til forhandling.

Så jeg vil godt bede statsministeren om at forklare, hvordan han kan garantere dette, og også hvordan han kan garantere, at andre lande –